

SERIES

- Conclusio. II. Prima veritas lequens se sola est motivum assensus fidei? 19
 Solvuntur objectiones Heterodoxorum contra primam conclusionem. ibid.
 Articulus V. De interno actu fidei.
 Utrum requiratur ad illum eliciendum pia voluntatis motio. 20
 Conclusio. Requiritur pia voluntatis motio ut determinetur intellectus ad actum fidei tum quoad specificationem, tum quoad exercitium. 22
 Probatur rationibus Theologicis.
 Solvuntur objectiones. 22
 Articulus VI. Utrum actus internus fidei sit necessarius ad salutem? 23
 Sectio I. De necessitate actus fidei in genere. 24
 Conclusio. Actus fidei est necessarius, necessitate mediis, tum ad justificationem, tum ad salutem consequendam. ibid.
 Probatur ratione eaque multiplici.
 Fit satis objectionibus.
 Sectio II. Utrum fides explicita, tum de Incarnatione, tum de sancta Trinitate sit necessaria necessitate mediis ad salutem, posita Evangelii predicatione. 26
 Conclusio affirmativa. Probatur multis argumentis.
 Primum argumentum.
 Ex Scriptura deducitur. ibid.
 Secundum argumentum.
 Ex sanctis Doctribus.
 Tertium argumentum.
 Ex Symbolis & Concilis procedit. 27
 Quartum argumentum.
 Ex rationibus Theologicis deprimitur. ibid.
 Fit satis objectionibus.
 Articulus VII. De actu fidei externo.
 Utrum fidèles teneantur profiteri fidem? Conclusio I. Actus fidei necessarius est ad salutem.
 Probatur rationibus Theologicis. 29
 Conclusio. II. Adulti teneantur profiteri fidem in multis casibus.
 Primò quidem quando omissione cederet in Dei iuriam. 20. Cum nomen Christianæ militie dante. 30. In Sacramentorum usu.
 40. Quando hoc ipsum exigit necessitas proximi. 50. Demum in articulo mortis. ibid.
 Conclusio III. Nusquam licitum est negare fidem.
 Solvuntur objectiones contra primam Conclusionem.
 Articulus VIII. De habitu fidei, ejus subiecto, & virtutis illi oppositis.
 §. I. De habitu. 30
 §. II. De his in quibus fides reperitur. 31
 §. III. De virtutis fidei oppositis, & primum de infidelitate. ibid.
- §. IV. De penitentialibus quae hereticis infliguntur. 32
 Quæritur nam heretici à principibus cum Ecclesiasticis, cum secularibus puniri legitime possint, ut haereses criminis penas suant? ibid.
 Conclusio affirmativa. Solvuntur objectiones. 33

DISSERTATIO SECUNDA.

De spe quā Ecclesia erigitur.
 Articulus I. Num spes virtus Theologica?

34
 Conclusio. Spes est virtus Theologica eaque infusa. ibid.

Articulus II. De objecto spei.

Conclusio. Objectum materiale spei. 10. Est bonum increatum. 20. Formale quod, bonitas divina possidenda: Formale sub quo, auxilium gratiae & potentiae Dei. 35

Articulus III. De subjecto spei.

Conclusio I. Subjectum spei immediatum est voluntas. ibid.

Conclusio II. Spes Theologica. 10. Non sicut in Christo. 20. Nec est in Beatis. 30. Non in damnatis. 40. Non in Hereticis. 50. Verò in fidelibus viatoribus, & in animabus in Purgatorio detentis.

Probatur quo ad singulas partes.

Conclusio III. Spes, 10. Secundum se habet certitudinem absolutam: 20. Respectu Verò nostri solum conditionatam. 36

Articulus IV. De timore Spei dote. 37

Conclusio. Timor quo aliquis ad Deum se convertit metu pene est salutaris.

Probatur multis momentis.

1. Probatio, ex Scriptura sacra. ibid.
2. Probatio, ex Traditione.
3. Probatio, ex Concilio Tridentino.
4. Probatio, ex variis rationibus.

Fit satis objectionibus. 38

DISSERTATIO QUARTA.

De Charitate.

Articulus I. De natura Charitatis. ibid.

Conclusio. Charitas. 10. Est quid creatum. 20. Virtus infusa. 30. Theologica, quā Deum ut summum bonum in se & properter se diligimus. 39

Articulus II. Quoniam sit subjectum, & objectum Charitatis. ibid.

Articulus III. De Proprietatibus Charitatis.

40
 Articulus IV. Utrum in hac vita datur status amoris puri?

Conclusio. Non datur in hac vita status habitualis amoris puri.

Probatur multis argumentis. ibid.
 Primum, ex Scriptura sacra deprimitur.

Secundum argumentum, ex Theologis de sumptum.

Tertium